

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1993 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1-ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ

Μουσική Βραδιά

Η Δημοτική Επιχείρηση
Πολιτιστικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης
και ο Σύλλογος

Φίλων Γραμμάτων και Τεχνών

σας καλούν να παρακολουθήσετε το
Σάββατο 27 Νοεμβρίου και ώρα 8:30 το
βράδυ, στην αίθουσα του "Ορφέα",

Π. Κωστοπούλου 12

τη Μουσική Βραδιά με τους

Κατερίνα Σούρβαλη - Πολυζώιδη (Πιάνο)

Χρήστο Πολυζώιδη (Βιολί)

Δημήτρη Πολυζώιδη (Βιολί)

σε έργα

Giuseppe Tartini, L.V. Beethoven,

Josef Dichler, Ανδρέα Μακρή

Τά έσοδα της εκδήλωσης θα διατεθούν
για την αγορά πιάνου

-Αυτό είναι το πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας, που εκδίδεται με την ευθύνη και την έμπνευση του **συλλόγου φίλων γραμμάτων και τεχνών**. Έρχεται σαν αποτέλεσμα προηγηθείσας σκέψεως και σοβαρού προβληματισμού για τα κάθε είδους πολιτισμικά ξρώμενα. Φιλοδοξούμε να αποτελέσει **συνδετικό κρίκο** των "δημιουργών" και του σερραϊκού αναγνωστικού κοινού. Πιστεύουμε πως στην προσπάθεια αυτή θα αναδειχθούν **ικανοί συμπαραστίτες**. -Γνωρίζουμε ότι είναι σχεδόν ανέφικτο να συγκινήσει κανείς κατ' απόλυτο βαθμό. Ωστόσο κρίνουμε ωφέλιμο να συνδράμουμε στην κατεύθυνση που οδηγεί στην **πιθανότητα προσέγγισης των εσωτερικών χορδών του καθένα**.

-Αντιλαμβανόμαστε ως αδήριτη ανάγκη να γνωστοποιούμε τόσο τις σχετικές με τον "ορισμό" της εφημερίδας **εκδηλώσεις** όσο και να συμπληρώνουμε - με σχετικά άρθρα - θέματα που άπτονται προσώπων, ιδεών, καταστάσεων, προβληματισμών, βιωμάτων.

-Υπάρχει η "**ερασιτεχνική**" διάθεση όπως ορίζεται από τον Ιάκωβο Πολυλά. Αυτή μας ενδυναμώνει, μας κατευθύνει και θα αποτελεί το στήριγμα για ένα - ίσως - "**μη ορατό**" όραμα, που είναι η πιθανή "**τελείωση**".

ΚΑΤΣΑΜΑΝΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΗΡ. ΘΩΜΑΪΔΗΣ

ΤΗΛ. (0321) 66.490 - 66.709
ΕΔΕΣΣΗΣ 19 - ΣΕΡΡΕΣ

ERGO COMPUTERS

ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ
ΤΑΜΕΙΑΚΕΣ

ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 30
(ΣΤΟΑ ΠΑΝΘΕΟΥ)
ΤΗΛ. 66811 - ΣΕΡΡΕΣ

ΣΤΑ ΣΕΡΡΑΣ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΡΑΓΑΚΗ • ΔΑΣΚΑΛΟΥ

...ΕΤΟΣ 1987

Ψάχνοντας το αρχείο και ξεφυλίζοντας τους φακέλους και τα βιβλία διαβάζω το Πρακτικό της τότε Πρώτης Διοίκησης του νεοσύστατου συλλόγου "ΦΙΛΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ".

" Σήμερα 15 Ιουνίου 1987, ημέρα Πέμπτη και ώρα ... συνήλθαν σε συνεδρίαση και συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής: Πρόεδρος εκλέχθηκε παμπηφεύ: Τσίκουλα - Γκαϊτατζή Μαρία

Λοιπά μέλη: Δώδος Γ., Μέλιος Δ., Σουλτίσης Δ., Βαφειάδης Β., Βεργίδης Ν., Βλάχμπενς Ε., Θεοδωρίδου Ε., Σιάρκος Θ., Τσαντήρης Γ., Φαλαγκάρας Ν.,"

Λίγο πιο κάτω ψάχνω και βρίσκω σε μια πλαστική θήκη το καταστατικό του συλλόγου με τα ιδρυτικά μέλη.

Απο τα 27 άρθρα ξεχωρίζω το άρθρο 2:

Σκοπός του συλλόγου είναι:

1. Η διάδοση των γραμμάτων, των καλών τεχνών και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς προς ανύψωση

του πολιτιστικού επιπέδου των κατοίκων της πόλης μας

2. Η προβολή και συμπαράσταση προσώπων του τόπου μας, που ασχολούνται με τα γράμματα και τις τέχνες

3. Η ποιοτική αναβάθμιση του χαρακτήρα του ανθρώπου με βάση την αγάπη προς το συνάνθρωπο και την προάσπιση της ειρήνης στον κόσμο

...ΕΤΟΣ 1993

Ο Σύλλογος " Φίλων Γραμμάτων και Τεχνών" παρά τις δυσκολίες, την ανυπαρξία στέγης, την έλλειψη πόρων συνεχίζει τον αγώνα του για να πετύχει τους σκοπούς του. Δε νεκρώθηκε, ούτε έπεσε σε απραξία και αφάνεια, όπως πολλοί άλλοι σύλλογοι που έχουν καταντήσει "σύλλογοι - σφραγίδες " και μόνο την κρατική επικορήνηση επιζητούν και πετυχαίνουν.

Ο Σύλλογος υπάρχει και αγωνίζεται ΜΟΝΟΣ του ασταμάτητα επά χρόνια

στηριζόμενος στην αγάπη, την ηθική και υλική συνδρομή και συμπαράσταση των χορηγών κι ολιγότερο στην κρατική και δημοτική ενίσχυση.

Οργανώνει λογοτεχνικές και καλλιτεχνικές βραδιές, συναυλίες, εκθέσεις ζωγραφικής με το ανανεωμένο διοικητικό συμβούλιο "εν έτει 1993 "

Πρόεδρος

Σιάρκος Θεολόγης

Μέλη

Δώδος Γ., Βλάχμπενς Ε., Τραγάκης Δ., Κατσαμάνης Ν., Ευθυμόπουλος Δ., Φραγκεδάκη Ν., Κολόμβος Ν., Τουτουντζή Ε., Γεωργιάδου - Αλεξίου Ε.,

Δημάκης Χ., Μαργαρίτη Ε.

και προχωρεί ... προχωρεί ... με βήμα γοργό και λίγο τολμηρό.

Τώρα πια εκδίδει το πρώτο του έντυπο

" ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ"

Με τη συμπαράσταση όλων των φίλων πιστεύουμε να επιτύχουμε.

χορηγοί

Ο Σύλλογος Φίλων
Γραμμάτων και Τεχνών
Σερρών

ευχαριστεί τους
συμπολίτες μας που
βοήθησαν να
υλοποιήσουμε την ιδέα
μας
της αγοράς ενός πιάνου
υψηλών προδιαγραφών
για την πόλη μας

Αυγεροπούλου Κατερίνα
Γιαννάκης Γιώργος
Αδελφοί Παναγιώτου
Μ. Κοτέογλου
Ι.Τζεβελεκος ΑΕ
Βερβέρης - Ρεγγούδης
Ελεμές Σταύρος
Γαλάνης - Παπούδας ΟΕ
Γατίδης Αθανάσιος
Κελεφός Γρηγόριος
Σίμογλου Κώστας
Ν. Κωνσταντινίδη ΕΕ
Πάυλος Τσακιρίδης
Χ. Μουρατίδης
Πανεμπορική ΑΒΕΕ
Παπαναγιώτου - ΔΡΟΜΕΑΣ
ΡΑΝ - ΓΙΑΝ ΑΒΕΕ
Στέφανος Κατσαβούνης
Μ. Παπαναγιώτου
Ν. Παουτίδης - Θ. Μέργας
ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΣΕΡΡΩΝ

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1993

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΟΧΛΙΑΣ

ΔΙΑΦΗΜΣΕΙΣ - MARKETING
ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 28 - ΤΗΛ. 23098

ΕΚΔΟΤΡΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΝΤΖΑΡΙΔΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΣΑΜΑΝΗΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

EL GRECO

Της **Παυλίνας Καζαντζίδου**
ζωγράφου

Αυστηρός άρχοντας με σφηνωμένο γενάκι, χείλη στεγνά, σφιγμένα, έρχεται κοντά μας με τη μυστηριώδη τέχνη, γεμάτη φλόγες και φτερούγες, κοσμοπολίτικη, πυρετώδη, πρωτότυπη.

Μέτωπο ρυτιδωμένο, σκαμμένο από τον αγώνα του να λυτρώσει τον άνθρωπο απ' τη μετριότητα και τη ρουτίνα και να τον σπρώξει, σπιουργίτι που είναι, να γίνει αετός.

Το κάθε θέμα τ' άγιασε το χέρι του, με την ανησυχία του το έφτασε σε υψηλό νόημα και το νόημα αυτό, αποτελεί πια την ουσία του έργου του.

Μετέτρεψε με το πάθος και την τέχνη του, τη φυσική τους κατάσταση σε πνεύμα, αναμέρισε την ύλη, τις ανθρώπινες κακομοιρίες και ηδονές και βρήκε βαθειά χωμένη τη δροσερή ψυχή τους και στη ψυχή αυτή, έδωσε σώμα, τότε μ' έναν ιππότη που μοιράζεται τα ρούχα του μ' έναν ζητιάνο, τότε σ' έναν άγιο Πέτρο που κλαίει και τότε σ' ένα χαρούμενο παιδί που παίζει με τη φλόγα.

Ένα μονάχα κυνηγούσε ολοζώης.

Ένα όραμα σκληρό, σαρκοφάγο, ακατάλυτο:

Ν' αγωνίζεται να πάρει τον ορατό κόσμο, να τον ανεβάσει στο πάνω πάτωμα της ψυχής και της ευθύνης. Αιώνιο πάλεμα της άγριας δίψας, να φθάσουμε την υψηλή κορυφή, που ακατάπαυστα την φτάνουμε και αυτή ακατάπαυστα τινάζεται και ανεβαίνει πιο πάνω.

Να γιατί όλη η ζωή του ήταν ανήφορος. Ανήφορος και ερημιά. Κίνησε με πολλούς συναγωνιστές, με ιδέες πολλές, συνοδεία μεγάλη.

Μα όσο ανηφόριζε και η κορυφή μετατοπιζόταν και αλλάργαινε, συναγωνιστές, ιδέες: κι ελπίδες, τον αποχαιρετούσαν, λαχνίαζαν. Δεν μπορούσαν ν' ανέβουν πιο πάνω. Κι απόμεινα μονάχος, ψηλότερα απ' όλους, με τα μάτια καρφωμένα, στην κορυφή την κατάψηλη.

Μολονότι ήταν ένας από τους κορυφαίους ζωγράφους της Αναγέννησης, τα έργα του παρμέναιαν στην αφάνεια για 3 αιώνες. Όμως το 1870, στο Παρίσι, ο όμιλος των Ιμπρεσιονιστών άρχισε να μιλάει με θαυμασμό για το έργο του και να τον θεωρεί πατέρα και πρόδρομο του Ιμπρεσιονισμού.

Σήμερα, τα έργα του είναι από τα πιο περιζήτητα και εκτιμώνται σε χιλιάδες δολάρια. Οι πίνακες του είναι διασπαρμένοι σ' όλη τη γη, Ισπανία, Η.Π.Α, Γαλλία, Αγγλία, Ρωσία, Ελλάδα.

Ο Δομήνικος είναι ένας άνθρωπος επίμονος. Σ' όλη του τη ζωή, τον κυριαρχούν ορισμένες ιδέες. Τις επεξεργάζεται διαρκώς, τις ανακυλάει, τις ωριμάζει μέσα στην ψυχή του και τις μεταφέρει από πίνακα σε πίνακα, όμοιες αλλά και παραλλαγμένες κάθε φορά, φορτωμένες με καινούρια στοιχεία, με περισσότερο έννοια.

Τα θέματα του επαναλαμβάνονται, έχει 87 πίνακες με τον Άγιο Φραγκίσκο της Ασίζης.

Ο Γκρέκο, δεν ήταν μόνο ζωγράφος ήταν και γλύπτης και αρχιτέκτονας, όπως ο Μιχαήλ Αγγελος. Σώζονται στο Τολέδο μαρμάρινα εικονοστάσια και άλλα γλυπτά τεχνουργήματα.

Τα γλυπτά του έργα με τις ευκίνητες και αέρινες μορφές αποτελούν την πεμπουσία της τέχνης. Με τη λεπτότητα τους δε, και με το συγκρατημένο πάθος τους, έφθασε στο σημείο της μοιραίας ομορφιάς, αναζητώντας την

προσωπική του έκφραση.

Ο Δομήνικος Θεοτοκόπουλος είδε το φως της ημέρας, το 1541 στο Χάντακα της τότε Ενετοκρατούμενης Κρήτης.

Την εποχή εκείνη, στη βασιλίδα των νήσων, την όμορφη Κρήτη, ανθούσε η Βυζαντινή τέχνη. Πολλά μοναστήρια είχαν γίνει εργαστήρια της ζωγραφικής και οι καλόγεροι είχαν δημιουργήσει σχολή και είναι βέβαιο ότι ο Γκρέκο φοίτησε σ' αυτή μνήθηκε στα μυστικά της τέχνης και απέκτησε τον τίτλο του μαέστρου της ζωγραφικής.

Αλλά ο χώρος της Κρήτης είναι στενός για τη μεγαλοφυΐα και το ταλέντο του.

Η Βενετία, όπου άνοιξε η τέχνη και το φως των Τιτσιάνου, Τιτορέτου, Μπασσιάνο, Τραβάτι σαν μαγνήτης τον καλλιτέχνη μας. Είναι το φως της Ιταλικής Αναγέννησης.

Σε ηλικία 25 ετών, γεμάτος όνειρα και ελπίδες, έχοντας μοναδικό όπλο το ταλέντο του, μπαρκάρει ένα μεταφέρει κρασιά και ανοίγεται στο απέραντο πέλαγος, βάζοντας πλώρη για την Βενετία. Ο πόθος της καρδιάς του, του σημάδευε το δρόμο.

Εκείνο το πρωινό, αποχαιρετά για πάντα, τ' όμορφο νησί. Δε θα ξαναδει ποτέ πια την πατρίδα. Μια άλλη πατρίδα θα τον γαλουχίσει και θα δεχτεί το φθαρτό του σώμα, στην καρδιά όμως θα μείνει για πάντα ο Έλληνας. Φτάνοντας στη Βενετία, γνωρίζεται με τον Τιτσιάνο και γίνεται μαθητής του, έρχεται, δε σε επαφή και με άλλους ζωγράφους της εποχής. Μελετά και αγωνίζεται, για να πλουτίσει τις γνώσεις του. Η τέχνη του, επηρεασμένη ακόμη από τα Βυζαντινά χρώματα, συμβάλει στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του.

Παρά, το ότι βρίσκεται κοντά στο μεγάλο δάσκαλο, ο Γκρέκο ακολουθεί ένα δικό του δρόμο, γιατί αν και νέος, ο μεγάλος καλλιτέχνης, βλέπει κάτω από τη ρεούμενη καθημερινή πραγματικότητα, αιώνια, ασάλευτα σύμβολα. Πίσω από τις σπασμωδικές και ασυνάρτητες συχνά ενέργειες των ανθρώπων, διακρίνει καθαρά, τα μεγάλα ρεύματα που συνεπαίρνουν τις ψυχές. Μεταοπίζει σε αγέρα αθάνατο τα εφήμερα γεγονότα. Τη ρεαλιστική αναπαράσταση, ο μεγάλος τεχνίτης τη θεωρεί παραμόρφωση και γελοιογραφία του αιώνιου.

Ο Θεοτοκόπουλος μένει στη Βενετία κοντά στους μεγάλους ζωγράφους, 4 χρόνια. Απομονωμένος, κλεισμένος στον εαυτό του, αξιοπρεπείς, κυρίαρχος των εκδηλώσεων του. Με τη δύναμη του ύφους του και την έκφραση της τέχνης του άρχισε να επιβάλλεται.

Στα μάτια των συγχρόνων του, συγκεντρώνεται όλη η καλλιτεχνική εκδήλωση της Ελλάδας, στο άτομο του και προς τιμή, τον αποκαλούν Γκρέκο Έλληνα. Τα περιθώρια όμως ανάπτυξης και προβολής του πολύ στενά. Μοιραία δημιουργεί την αντίθεση. Ο Δομήνικος, νοιώθει σαν το λιοντάρι που γνωρίζει τη δύναμη του, αλλά είναι κλεισμένο στο κλουβί. Συγκρούεται με την κάστα των ζωγράφων.

(Θα συνεχιστεί στο επόμενο φύλλο
της εφημερίδας μας)

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

- 1-3-87** Βραδιά αφιερωμένη στους Σερραίους λογοτέχνες που έφυγαν για πάντα απο κοντά μας. Για τον Μιχάλη Τσαντήρη μίλησε ο Θωμάς Βλάχμπεης, για τον Τάσο Μανθόπουλο ο Τάσος Σταμπούλογλου.
- 12-10-87** Ομιλία συζήτηση με θέμα " ποίηση και πολιτική ". Ομιλητής ο Μάκης Αποστολάτος, πρόεδρος της Ενωτικής Πορείας Συγγραφέων.
- 21-10-87** Ρεσιτάλ πιάνου με την Ελένη Μιχελή, σε έργα Haendel - Mozart - Brahms - Chopin - Schuman - Debussy - Χατζηδάκι.
- 28-10-87** Δραματικό συμφωνικό ποίημα " Δεσμώτες " του Κώστα Ζαρούκα με μουσική επένδυση Γιώργου Ιόλλα. Ακούστηκε η Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ. με μαέστρο το Βύρωνα Κολάση.
- 31-10-87** Μουσική βραδιά με έργα του μουσικοσυνθέτη Χρήστου Δημάκη και του συγκροτήματος της Ροκ " Παράκαμψη " με τον Κεχαγιόγλου Στράτο. Στο πιάνο ο Χρήστος Δημάκης.
- 12-12-87** Ομιλία - συζήτηση με θέμα: " Βία και ελευθερία " Ομιλητής ο βουλευτής Γιάννης Ντεγιάννης. Προλόγισε η Μαρία Τσίκουλα - Γαϊταντζή.
- 29-6-88** Παρουσίαση του συγγραφέα Δημήτρη Χριστοδούλου, με την ευκαιρία της πριμιέρας του Θεατρικού του έργου " Αίγιτος ". Ομιλήτρια η Μαρία Τσίκουλα - Γαϊταντζή, Απαγγέλτριες, οι ηθοποιοί Εφη Οικονόμου και Χάρης Παναγιώτου
Μουσική επένδυση: Μίκης Θεοδωράκης και Σταύρος Ξαρχάκος.
- 27-10-88** Διάλεξη με θέμα: " Το κοινωνικό υπόβαθρο των ναρκωτικών ". Ομιλητής ο δημοσιογράφος Γιώργος Τσαπώγας.
- 4-12-88** Διάλεξη με θέμα: " Αντιρρησίες συνείδησης ". Ομιλητής ο βουλευτής επικρατείας Γιάννης Ντεγιάννης.
- 12-2-89** Συναυλία με έργα για πιάνο, απο τη Λίνα Πούλου και τη Μαριάννα Δώδου, των μεγάλων μουσουργών Bach - Mendelssohn - Grieg - Chopin.
- 20-2-89** Τα κείμενα για τη ζωή των μουσουργών διάβασαν οι ηθοποιοί Πέτρος Κοκόζης και Μαρία Μακρή.
Ακούστηκαν τα "Σκίτσα" του Χρήστου Δημάκη σε πρώτη εκτέλεση.
Προκήρυξη διαγωνισμού, ποιήματος και διηγήματος για νέους.
Στην επιτροπή κρίσης έλαβαν μέρος οι:
Μπαίρα Αλεξάνδρα - φιλόλογος
Καλαθά Κατερίνα - φιλόλογος
Κούτλη Αλεξάνδρα - φιλόλογος
Μαρκοπούλου Ευαγγελία - φιλόλογος
Βλάχβηης Ερρίκος - λογοτέχνης
Τουτουντζή Ελλη - απόφοιτος Παντείου Πανεπιστημίου
- 7-10-89** Σταμπούλογλου Τάσος - λογοτέχνης
Σκυλίτσης Δημήτρης - λογοτέχνης
Μέλλιος Τούλα - λογοτέχνης
Πασχαλέρης Θεόφιλος - φιλόλογος
Καρτέρης Γιώργος - μαθηματικός - συγγραφέας
Πηλίτσης Στέργιος - φιλόλογος
Αναγνώστου Ελένη - φιλόλογος
- 10-12-89** Μουσική βραδιά με έργα για πιάνο απο τους μαθητές της Ελένης Μιχελή, Δροσέλη Αλεξάνδρο - Μαριόγλου Νατάσσα και Μήτκα Πόπη.
Ακούστηκαν έργα των μεγάλων μουσουργών Mozart, Beethoven, Chopin, Schumbert, Brahms, Mendelson, Prokofiev, Sost, Χατζηδάκι, Μαργαρίτη, Κωνσταντινίδη.
- 14-2-90** Μουσική ποιητική βραδιά με έργα του Χρήστου Δημάκη και ποιήματα της Μαρίας Τσίκουλα - Γαϊταντζή.
Απαγγελία: Αννέτα Μολύβα - Σγουρού - ηθοποιός.
Στο πιάνο ο Χρήστος Δημάκης και η Μαριάννα Δώδου.
Κρουστά: Νίκος Βογινδρούκας
Σαξόφωνα: Ζήσης Μανδηλιώτης
Την ίδια βραδιά έγινε η απονομή βραβείων του λογοτεχνικού διαγωνισμού ποιήματος - διήματος. Βραβεύτηκαν ο Γιάννης Πετρακόγιαννης, η Αναστασία Παυλίδου κι η Πόπη Δαλίσκα.
- 10-3-90** Διάλεξη απο τον καθηγητή της ψυχοπαιδαγωγικής του Α.Π.Θ. Γιάννη Τσίκουλα με θέμα " Καθημερινές σχέσεις παιδιών και γονέων ".

(ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ)

"ΡΕΤΡΟ" ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Σαν πως τα φθινοπωρινά φύλλα που πέφτουν ένα-ένα ή όλα μαζί στο πρώτο ρίγος, έτσι θα και σεις, απομεινάρια κάποιας διαδρομής, πέφτετε ένα-ένα ή κι όλα μαζί, καταδικασμένα απο τ' αλλοπρόσβαλα φυσήματα των καιρών...

Και μαζί σας ισοπεδώνονται οι "ασπρόμαυρες" αναμνήσεις απ' το στρατό, απο κάποιο γάμο ή απο κάποιο γλέντι έξω στ' αλώνι.

Λαγούτα, κλαρίνα, κιθάρες, νταούλια και ψάθινα καπελάκια, γκριζες άκαριπτες κορμιοστασιές κι άσπρες φορεσιές αραδιαστήκατε μπροστά στο φακό κείνου του πλανόδιου φωτογράφου!..

Χαμογελάσατε, ακούσατε το "κλικ" του χρόνου κι όλα ξαφνικά σταμάτησαν εκεί.

Για παντοτεινά!..

Τούτο το "ξόδι" είναι που διαρκεί πιο πολύ, γι αυτό και πονάει περισσότερο όσους απο μας τραβάμε τα βήματά μας ανάμεσά σας...

Σερνόμαστε σα σκιές μέσα στα παλιατζήδικα, χωρίς φράγκο στην τσέπη, κι αρκούμαστε μόνο στη μυρωδιά μιας φαγωμένης βελουδίνης ταπεταρίας ή στο άγγιγμα της λεπτόκορμης ανθοστήλης, ανάμεσα σε σεντούκια με κιτρινωμένα βιβλία κι ανύποπτα για το καζάντιο τους ακροκέραμα.

Κάποτε είχαμε μεις τη νιότη κι κείνα φάνταζαν σαράβαλα, μα όρθια!..

Σήμερα που όλα τούτα χάθηκαν, μένουμε πάλι εμείς. Αλλά μόνοι Και γερασμένοι!..

Όμως εσύ γυρίζεις τούτη την πόλη με την ελπίδα να βρεις γνώριμες μορφές, μα ούτε καν μια φωνή ακούς! Κι ύστερα σου μιλάνε για "Συμπόσια", για "διάσωση της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς", κι άλλα τέτοια κουραφέζαλα...

Επικήδειος ναί!

Διάσωση όχι!..

Έτσι τα νομάτσια και γέλασε, θυμάμαι, καθώς τ' άκουσε ο συχωρεμένος ο Νίκος, ο Νικολάου.

- Είσαι τρομερός, μου είπε, όταν μιλάς για κάποια πράματα.

- Όχι για όλα, του απάντησα. Μόνο για κείνα που με πονάνε και για κείνα που αγαπώ.

- Και ποιά είναι κείνα που αγαπάς, συνέχισε αυτός, κοιτώντας με μ' ανασηκωμένα χαμογελαστά μάτια, πάνω απ' το χρυσό λεπτό σκελετό τους.

Γύρισα και του έδειξα το δρόμο αυτής της πόλης με τα βαμένα αλουμίνια και τις "γερμανικές" πόρτες. Όλες τους κλεισμένες ερμητικά, σφαιλισμένες κι αδιαπέραστες απο κάθε ήχο!..

Πώς ύστερα ν' ακούσεις τις καρδιές όταν χτυπούν τρυφερά, για σιι απόμεινε, σε τούτους τους "ρετρό" περιπάτους στα σοκάκια μιας πόλης που βουλιάζει στον τοιμεντένιο της βάλτο...

Ζωγραφική - Κείμενο
Νίκος Κολόμβος

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Διήγημα του Ερρίκου Βλάχμπη

Τόσος αγώνας, τόσο αίμα χύθηκε για τη δικαιοσύνη κι ακόμα τίποτα. Αυτά σκέφτεται ο Λουκάς, ο γερο - Αγωνιστής, αυτό το παγωμένο κι άχαρο πρωινό του Δεκέμβρη κι ένα σύννεφο πίκρας κάβεται στα δυο του μάτια.

- Πατέρα, το φαγί τόβαλα στη φωτιά. Κατά τις δώδεκα να το κατεβάσεις. Σα φάνε τα παιδιά μη πλένεις τα πιάτα. Αστα, θα τα πλένω εγώ όταν γυρίσω, μη ξεχάσεις να δώσεις το χάπι στο Μιχάλη.

Τούδινε το πρωί η κόρη του βιαστικά τις οδηγίες κι έφευγε τρεχάτη να προλάβει το τελευταίο λεωφορείο. Λαχανιασμένη πάλι γύρναγε απ' τη δουλειά κι αμέσως ρίχνονταν στη φροντίδα των παιδιών και στου σπιτιού την πάστρα.

Σαράντα χρόνια πέρασαν από κείνον τον παγωμένο Δεκέμβρη του σαρανταδύο. Μια ολόκληρη ζωή. Τότε τα μάτια του κοιτάζαν την ανατολή, τώρα κοιτάζουν τη δύση. Τότε κουβαλούσε τις άνοιξες και τους χειμώνες κι ορμούσε με τους άλλους συντρόφους του στη μάχη για λευτεριά και δικαιοσύνη.

Ετσι τους έλεγε ο καπετάνιος. " Το '21 οι πρόγονοί μας φέραν τη λευτεριά στην πατρίδα. Εμείς πρέπει μαζί με τη λευτεριά να φέρουμε και τη δικαιοσύνη. Λευτεριά δίχως δικαιοσύνη είναι σα μέρα δίχως ήλιο ".

Σαράντα χρόνια! Πολλά πέρασε, πολλά έζησε, πολλά είδαν τα μάτια του. Δικαιοσύνη όμως δεν είδαν. Και τότε πικρό παράπονο, που τα βαριά αυτά γεροντικά χρόνια το φόρτωσε στις πλάτες της Μαρίτσας του. Αυτός ο σκληροτράχηλος, ο μπαρουτοκαπνισμένος αγωνιστής, να περιμένει το ψωμί του από τα δικά της χέρια. Αυτή χήρα με τρία παιδιά, να δουλεύει στη φάμπρικα κι αυτός να βοηθά, όσο του επέτρεπε το σαν κούτσουρο - από παλιό τραύμα - πόδι του στις δουλειές του σπιτιού.

Ποτέ δεν άκουσε παράπονο απ' τα χείλη της κι ας ήταν ψόφια πάντα απ' την κούραση. Αυτός όμως την έβλεπε και τυραννιόταν η ψυχή του. Εβλεπε τις ρυτίδες, που κάθετα σμίλευαν τ' όμορφο πρόσωπό της, καταλάβαινε τον αγώνα πούκαμνε μέσα σ' αυτή την ψυχοφάγα κοινωνία, για να κρατήσει όρθιο το κεφάλι της.

Τόξερε πως εξαιτίας του τράβηξε πολλά η Μαρίτσα. Πόσες φορές έμεινε χωρίς δουλειά! Πόσες προσβολές και φοβέρες! Πόσοι πονετικοί τάχα άνθρωποι βρέθηκαν πρόθυμοι να βοηθήσουν, φτάνει ν' άφηνε να ικανοποιήσουν τους άνομους πόθους τους.

Ποτέ όμως δεν ξεστόμισε αποκαρδιωμένο λόγο. Έρχονταν μάλιστα στιγμές, που έπιανε τα χοντρά, ροζιασμένα χέρια του και τα φιλούσε. Τότε στα μάτια του, που είδαν τόσα πολλά, αυτά τα μάτια, που θάλεγε πως στέρεψαν, γέμιζαν από δάκρυα.

- Παπού, παπού, πες μας ένα παραμύθι...

Πρόθυμος μάζευε γύρω του τα τρία εγγόνια του, για ν' αφήσουν ήσυχη τη μάνα τους να μπαλώσει και να σιδερώσει, τα έπερνε κοντά του και τα ιστορούσε αυτά που πέρασε, αυτά που έζησε, αυτά που ίσως αύριο γίνουν ιστορία.

Κι όταν τους έλεγε το παραμύθι για τη δικαιοσύνη, τέλειωνε πάντα μ' αυτά τα λόγια: Κόρη πανέμορφη είναι; Λάμια είναι; Φωτιά είναι; Ή πουλί ταξιδιάρικο που έχασε το δρόμο του; Αυτό δεν το ξέρω. Εσείς σα μεγαλώσετε κοιτάζτε να τη βρείτε.

Ερρίκος Βλάχμπης

Ο Ερρίκος Βλάχμπης γεννήθηκε στα Σέρρας το 1927. Σια γράμματα είναι αυτοδίδακτος. Η βιοματική του εμπειρία και η κοινωνικοπολιτική εξέλιξη της μεταπολεμικής ζωής καθρεπίζονται στο συγγραφικό του έργο.

Το 1964 πήρε το πρώτο βραβείο διηγήματος στο λογοτεχνικό διαγωνισμό της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Σερρών. Το 1965 κυκλοφορεί την πρώτη συλλογή διηγημάτων του με τίτλο "ΣΗΜΑΔΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ"

Παρουσιάζεται στη μεγάλη δωδεκάτομη εγκυκλοπαίδεια της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας του Χάρη Πάτση με δύο διηγήματα "ΤΟ ΚΑΡΥΔΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΟΥΦΙΟ" και "Η ΠΑΡΑΓΚΑ".

Το 1974 εκδίδει τη δεύτερη συλλογή διηγημάτων με τίτλο " ΤΟ ΝΤΟΠΙΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ " και το 1976 ο Μιχάλης Σταφυλάς τον παρουσιάζει στον πρώτο τόμο της " Διαρκούς Ιστορίας της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας " που εκδίδει ο ίδιος.

Το 1986 στο λογοτεχνικό διαγωνισμό του Δήμου Σερρών παίρνει το πρώτο βραβείο διηγήματος και τον ίδιο χρόνο κυκλοφορεί την τρίτη συλλογή διηγημάτων " ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ ". Ο συγγραφέας Κώστας Βαλέτας, διευθυντής τότε των περιφερειακών ραδιοσταθμών της ΕΡΤ2, τον παρουσιάζει στην εκπομπή του "Διαβάζοντας" με δυο διηγήματά του "ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΗΤΑΝ ΑΣΗΚΩΤΟ" και "ΓΥΡΙΣΤΕ ΠΙΣΩ".

Το 1989 το διήγημά του "ΕΠΤΑ ΑΤΣΑΛΟΒΕΡΓΕΣ" έχει συμπεριληφθεί στην Ανθολογία Αντιστασιακής Λογοτεχνίας.

Τελευταία παίρνει μέρος με το διήγημά του "Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΟΥΛΑΣ" στον ετήσιο διαγωνισμό της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών, Ποίηση, Δοκίμιο, Διήγημα, Μυθιστόρημα και Θεατρικό, και παίρνει το πρώτο Βραβείο Διηγήματος.

**Η Νο 1
ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

ALICO ★

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΑΣ

**ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΕΡΡΩΝ
ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ & ΕΡΜΟΥ
ΓΩΝΙΑ
ΤΗΛ. 51550 - 56286**

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

η γνώση

ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

ο κόσμος του βιβλίου είναι δίπλα σας και σας περιμένει
εδώ θα βρείτε όλα τα βιβλία και τα σχολικά είδη
σε τιμές φανταστικές

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

η γνώση

ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

ο παράδεισος του βιβλίου και των σχολικών ειδών

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 11 - ΤΗΛ. 26532 - ΣΕΡΡΕΣ

ΟΜΙΛΟΣ PROGRAM

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

στους υπολογιστές,
λογιστική,
marketing κλπ.

με καθηγητές
που διακρίθηκαν
και μαθητές που
διακρίνονται πανελλαδικά

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ηλεκτρονικών
υπολογιστών,
προγραμμάτων

αξιόπιστες
και
οικονομικές
λύσεις

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ Ε.Ο.Κ.

ενημέρωση
υποβολή προτάσεων
υλοποίηση

οι μόνοι, που
υλοποιήσαμε
διακρατικά
προγράμματα

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ζ. ΠΙΕΤΚΟΓΛΟΥ

PROGRAM - 1 : Γρ. Λαμπράκη 5 (Ο.Τ.Ε.)

PROGRAM - 2 : Εθν. Αντίστασης 7 (Πλ. Ελευθερίας)

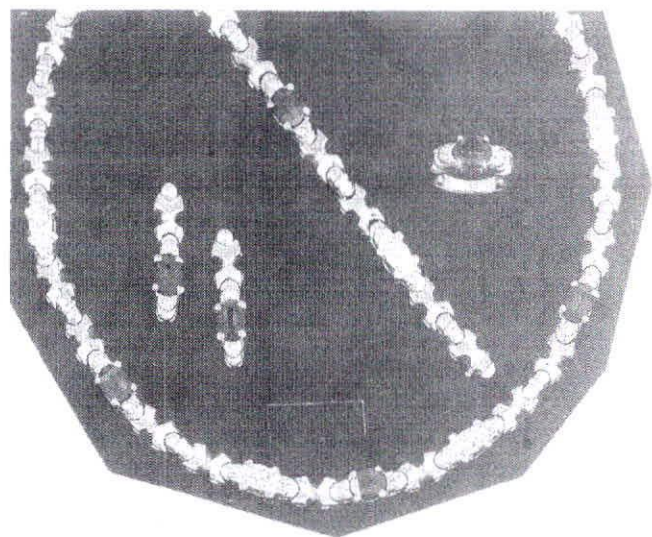
PROGRAM - 3 : Κορνητών & Κιουταχείας 4 (ΚΤΕΛ Νιγρίτας)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ : ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΔΡΑΜΑ, ΚΟΜΟΤΗΝΗ

**επώνυμο
κόσμημα ...
επώνυμη
γοητεία ...
δημιουργίες
με όνομα ...**

ΚΑΠΑΜΑΣ

**η ποιότητα
σε φανταστική
τιμή**

ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΑΜΑΣ - ΕΡΜΟΥ 66 - ΤΗΛ. 21081 - ΣΕΡΡΕΣ